

Vörös katona a Tanácsköztársaság idején

1919. márc. 21. Magyarországon megszűnt az úri világ, a hatalom a nép kezébe került.

A katonák és munkások tanácsai átvették az ország vezetését, kikiáltották a Tanácsköztársaságot. Új élet kezdődött, az elnyomott milliók szabadsága lejárt. Ebben a harcban az ellenség agyújának gyilkos tüze ellen a vörös hadsereg katonái is küzdöttek. Hősiesen, életüket feláldozva harcoltak az elnyomó osztály ellen. A vörös hadsereg felszabadította Észak - Magyarországot jelentős részét. Ezekben a harcokban a munkáseredek bátor és lelkes vörös katonák vettek részt. Dicsőséges harcaik nyomán felszabadult több testvéri nép. A vörös hadsereg dicsőséges harcainak, győzelmeinek legkiemelkedőbb szervezői és irányítói Kun Béla, Strömfeld tervel vezérkari főnök és Landler Jenő voltak. 1919 tavaszán a többi országok hadserege rátámadt a Magyar Tanácsköztársaságra. Vörös hadseregünk mindenütt bátran felvette velük a harcot. A lakosság a harcokra vörös lobogót tűzött ki és lelkesen eljert a bevonuló vörös katonákhoz. A boldog valóság azonban nem tartott sokáig - 133 napig. A „munkásosztály”-ból szervezett Vörös Hadseregnek fegyverrel kellett védelmeznie a kivívott hatalmat. Az elnyomók nem nyugodtak bele, hogy valójuk megszűnt Magyarországon, következték a szomszéd országok tőkéseivel.

Igy a türelvél sikerült megdönteniük Magyarországon a Tanácsköztársaságot, amely 133 napig tartotta fenn magát.

Palics Mária.

Miért harcolt a Tanácsköztársaság vörös-katonája?

Még sokan közöttünk élnek azok a hősök, azok a vörös-katonák, akik 50 évvel ezelőtt harcoltak a Tanácsköztársaságért.

Miért is küzdöttek ők? Elsősorban a munkások szebb és jobb életéért. Azt, hogy a felnövő nemzedék már ne éljen nyomorban, tudatlanságban. Ők egy eszméért harcoltak, és nem sajnálták életüket sem feláldozni érte.

A Tanácsköztársaságot 1919. március 21-én kiáltották ki.

A dolgozó tömegek nagy örömmel, kitörő lelkesedéssel fogadták a Tanácsmagyarország megalakulását. Tudták, hogy csak így ronthatják le magukról az évszázados rabságot, csak így élhetnek emberi méltósággal. Magukénak érezték, hősiességgel álltak mellette. Mikor veszély fenyegette, titóvázas nélkül álltak be a Vörös Hadseregbe, hogy megvédjék a néphatalmat. A Tanácsköztársaság világhírhatalom válni akart mind a burzsoá csapatok állandó támadásai közben valószínűleg. Különösen nagy szeretettel fordult a munkások gyermekei felé. Igyekezett - az akkori időktől telhetően - minél többet adni nekik, minél könnyebbé tenni életüket. A munkásokat, parasztokat beköltöztette a nagyszűk kastélyokba. A gyermekek számára megnyitotta az addig csak gazdagoknak létező Margitszigetet. De nem csak a szórakozás, a tudás kapui is megnyitottak előttük. A Tanácsköztársaság rövid fennállása alatt többet tett a dolgozók érdekeiben, mint az ország eddigi urai évszázadok alatt. A frontokon harcoló vörös-katonákról mind tudták. Tudták, hogy olyan célt harcolnak, amiért érdemes életüket áldozni. A Tűlést azonban összeroppantotta a hős védők erejét, és 1919. aug. elsején véget ért a néphatalom Magyarországon.

De a dicsőséges 133 nap továbbra is üttökös-ként ragyogott a magyar történelem egen.

Mint harcoltak a vörös katonák a Tanácsköztársaság idején

1919 március 21-én Magyarországon megszűnt az úri világ, a hatalom a nép kezébe került. A katonák és munkások tanácsai átvettek az ország vezetését, kikiáltották a Tanácsköztársaságot. Új élet kezdődött, az elnyomott milliók szolgátsága lejárt.

A gyerekek élete is megváltozott. Megnyitottak előttek a nagy kertek, ahová eddig csak kerítésen keresztül mehettek be, játszótérre alakították az eddig elzárt telkeket. Megszűnt a mangitszegi belépő díj, a fürdőkhöz a gyerekek hetenként kétszer ingyen járhattak. Vasárnaponként dunai hajókirándulásra vitték őket, júliusban pedig megindultak az éneklő, jökelevő gyerekekkel megrakodott vonatok a Balaton felé. Az üdülőkben a gyerekek hatalmas, gyönyörűen berendezett kastélyokban laktak, és olyan ellátásban részesültek, amiről eddig csak álmodni mertek. Négy nagyszemélyen töltött hét után, a jó nyaralás emlékeivel hozták vissza őket.

A boldog valóság azonban nem tartott sokáig, 133 napig. A munkásosztályból szervezett Vörös Had-seregek fegyverrel kellett védelmeznie a kivívott hatalmat. Az elnyomók nem nyugodtak bele, hogy uradalmuk megszűnt Magyarországon. Szövetkeztek a szomszédos országok tőkéseivel, és így átüléssel sikerült megdönteniük a Tanácsköztársaságot.

Szilágyi Katalin

VII. a. oszt.

Miért harcoltak a vörös katonák a Tanácsköztársaság idején?

A Tanácsköztársaság fennállásának rövid 133 napja alatt állandó harcban állt a külső és belső ellenséggel.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom hatására Magyarországon is tüntetések zajlottak le. 1918. október 30-án kitört az őszi-rossz forradalom és győzött is. Pár hónappal utána 1919. március 21-én megalakult a Magyar Tanácsköztársaság. A Tanácsköztársaságnak sok megoldandó feladata volt a nép felélemelés érdekében. A Tanácsköztársaság a munkások és a parasitok érdekeit akarta megvalósítani. Ennek érdekében felfegyverzték a munkásosztályt, megolckították a Vörösőrséget és a Vörös Hadsereget, az igazságot a Forradalmi Törvényszék szolgáltatotta. A gyárakat, üzemeket és a termelőeszközöket állami tulajdonba vették. A munkások fizetése emelkedett, a munkásviszonyaik is jobbak lettek. A parasitok között szétosztották az ún. vöröskorokat. A nemzetiségeknek teljes egyenjogúságot biztosított. A proletariátus meg akarta védeni ereket a kiváltságait és ezért felvette a harcot az ellenforradalmárokkal. Magyarországot három oldalról támadták meg. A nék eszavatók északiól, a románok keletről, a franciaal delől. A Magyar Vörös Hadsereg az első támadást megállította, sőt ellen-támadásba ment át és visszavetítette az ellenséget. De hiába küzdöttel olyan ellen a vörös katonák, mert a Tanácsköztársaság árulás és a túlerő miatt elbukott.

A Tanácsköztársaságnak így is nagy történelmi jelentőség volt, mert a Szovjetunió mellett megalakult a második demokratikus állam.

Sok Zoltán

Miért harcoltak a vörös katonák a Tanácsköztársaság idején

Az első világháború előtt és az első világháború alatt a proletárság helyzete nagyon nyomorúságossá vált. A szovjetunióból hazatérő hadifoglyok és a KMP vezetésével megkezdődött a munkásság harca a külföldi és a magyar elnyomók ellen.

A Tanácsköztársaság 133 napja alatt a munkásság helyzete gyökeresen megváltozott. Megszűnt a munkanélküliség, a bányákat és a gyárakat államosították, a földet pedig kiosztották a dolgozók és a parasztság között. A fővárosi kastélyokba beköltöztették az eddig nyomorlelpeken selymöző proletárcsaládokat. A proletárgyerekek előtt nyitva álltak a parkok és a játszótérek és a Tanácsköztársaság idején vitték először a szegény szülők gyermekeit a Balaton mellé nyaralni. Ezért álltak be a munkások önkéntesen a Tanácsköztársaságot védő hadseregbe. Ennek ellenére az ANTANT seregek túlereje és a Tanácsköztársaság elárulása a Tanács-hatalom bukásához vezetett.

A második világháború befejezése után végre megvalósulhatott az, amiért annyi vért hullattak a Tanácsköztársaság katonái.

Hidvégi Péter

Miért harcoltak a vörös katonák a Tanácsköztársaság idején?

A kapitalizmus engedelmis szolgálojává akarta tenni a bérmunkást. Csatasorba állította a dolgozók ellen egész elnyomó szervezet: a bíróságot, a rendőrt és csendőrt, a katonaságot.

1919 márciusában elkezettnek látták az időt, hogy gyökerestől megváltoztassák a régi rendet. Március 21.-én a munkások átvették az ország vezetését. Először került hatalomra a magyar nép! Ez a Tanácsköztársaság ideje.

Kötelezővé tették az iskolába járást. Biztosították az írni, olvasni nem tudók oktatását. Felrámoltták az analfabétizmust. Az iskolák a nép tulajdonába kerültek.

A bér emeléséért, a jobb munkakörülmények megvalósításáért is harcoltak.

A fennadalmat a sajtót is teljes egészében nekik adta. Biztosította a vallásszabadságot. Most már könnyen és olcsón juthatott moribó, színházba az elnyomott nép. A Fennadalmi kormányzótanács befoglalta a gazdagok műkinceseit. Múzeumokba gyűjtötték, ahol a munkás ismereteit gyarapíthatta, gyönyörködhetett, szórakozhatott is.

A kapitalistáktól elvették a kastélyokat, nyaralókat is. Ezeket munkásgyerekek üdültetésére használták fel. Nagyon jó ellátásban részesültek ott. Olyan finom kosztot kaptak, amiről azelőtt csak álmodtak. Bársony és selyem levető ruhák, hatalmas tükrök várták a pihenni vágyó szegény gyerekeket.

A Tanácsköztársaság bár csak 133 napig tartott, mégis szerves része és folytatása a magyar szabadságharcoknak és fennadalmaknak.

Miért harcoltak a vörös-katonák a Tanácsköztársaság idején?

Táradt volt a nép a négy évig tartó háború miatt. Ritka család volt, ahonnan legalább egy férfi nem volt katona. A nép már béket akart.

1918. október 23-án a háborús kormány megdöntésével kezdődött a fomadalom. 1919. március 21-én kiáltották a Tanácsköztársaságot. Az urak országa helyett a nép országát a nép hatalmát valósították meg, és ennek védelmében szívesen harcoltak a hosszú háborúból visszatért katonák is. Az orosz hadifogságból jött katonák magukkal hozták és terjesztették a kommunizmus eszméit. Kun Béla, Szamuely Tibor, Landler Jenő, Münnich Terenc és még sok más bátor kommunista harcos vezetésével küzdöttek a vörös katonák a földreformért, a gyárak államosításáért, a javak egyenlő elosztásáért, a 8 órás munkaidőért, a választójog kiterjesztéséért és a sajtószabadságért. Dícsőséges harcot vívtak a vörös katonák a Magyarországra betolakodott intervenciós hadseregekkel és védtek a Tanácsköztársaság eredményeit. Az uraktól elkobzott kastélyokban találtak otthont a hadiánák, a munkás és parasztyerekek, tanulhattak, művelődhettek ott, ahol azelőtt csak az urak gyerekei járhattak.

Sajnos, a Tanácsköztársaságot a dícsőséges 133 nap után elnyomta a túlerő, de a magyar dolgozók szívében az elnyomás és a fehér terror csak erősítette a szabadság utáni vágyat. Az igazi szabadság napja csak 1945-ben ragyogott fel végleg nálunk, és ebben részük volt az 1919-es vörös katonáknak is.

Rainer Terenc 7. a)

Miért harcolt a Tanácsköztársaság vöröskatonája?

Most, hogy közeledik március 21.-e, eszembe jut a dicső 133 nap története. Sajnos, csak pár hónapon keresztül lélegezhetett fel a nép a feudal + kapitalizmus iga alá.

De ezért a 133 napért érdemes volt harcolni a Tanácsköztársaság katonáinak, mert sok jobban rézesült otthonmaradt családjuk. Míg ők a fehérterroristák szorongató gyűlöletét tapasztalták a fronton, itthon a „nép vitte büszkén, győztesen a munka zászlóját!” Nagy lelkesedéssel dolgoztak a juttatott földeken a parasz-
tok. Nem kellett félniük a csattogó korbáctól, maguknak dolgoztak, a maguk családjának takarították be a termést. A gyárakból eltűntek a sápadt arcú, agyonhajszolt gyerekek. A pályaudvarokon vidám arcú, csevegő gyerekcsoportok gyülekeztek. Kit a hegyekbe, kit a Balatonhoz vittek üdülni, hogy arcukat a szabad haza levegője megpirosítsa. Nyolc órai munka után a munkások családjukkal moziba, színházba mentek. Sínek tehetsége, kedve volt, tanulhatott. A kultúra addig nélkülözött kincseit boldogan vették birtokukba. A nyomortanyákról emberi körülmények közé költöztették őket. És amikor a fiúk és lányok a frontról pihenőre hazatértek, látták, hogy nem hiába fogtak fegyvert. Nem hiába harcoltak az északi, déli, keleti fronton, hogy felzámolják az elviselhetetlen nyomort. Az utcákon vonuló friss erők ajkáról ez a dal hangzott el:

„Vagyunk egy jobb rend hű katonái
deszünk a győztes élcsapat!”

Miért küzdött a vörös katona a

Tanácsköztársaság idején?

Tekintsünk csak vissza a múltba! Mi is történt 50 évvel ezelőtt, 1919-ben?

1919 március 21-én Oroszország után hazánkban is a munkás-
osztály vette kezébe az uralmat. Megalakult a Forradalmi Kormányzó-
tanács. Az utcákon a proletárdiktatúrát éljenezve vörös zászlók alatt vo-
nultak a munkások. A kommunistákat, Káin Belát éltették. Fel szólítot-
ták a munkásságot és parasztságot, hogy dolgozzon, termeljen, verjti-
kivel vagy vérevel áldozzon az eszme diadaláért. „Bármilyen vájon ránk, a so-
cializmus ügyének győznie kell!” - hangoztatták. Az imperialisták sora-
iban zavar támadt. Bombaként robbant a párizsi békekonzere-
cia képviselői között a magyar Tanácsköztársaság megalakulá-
sának híre. A hazai nagybirtokosok pedig minden mozgatható értékü-
ket összeszedve menekültek ki az országból. A miniszteriumokat fegy-
veres-erőket, a bíróságot - igyekezett átvenni a forradalmi munkás-
ság, s alkalmassá tenni a proletárdiktatúra gyakorlására. Letörtött
a Vörös Hadsereg, s ezen belül a Vörös Őrség. Az igazságszolgáltatás szel-
ve a Forradalmi Forradalmi lett. Április 7-én a tanácsválasztásokon
minden 18 éven felüli állampolgár titkos szavazással választha-
tott. A dolgozó nép először érezhette saját hazájában, hogy szava
és joga van. Többek között sikerült kivonnia a proletárdiktatúrának
a tőkés üzemek államosítását. A 100 holdnál nagyobb területeket szintén
állami tulajdonba vették és közös használatra adták. A szociális
és kulturális intézkedések között szerepelt a munkások béreinek felemelése,
a munkaidő csökkentése, fizetési szabadság, ingyenes orvosi és kör-
házi ellátás. Megindították a harcot az ún. tudatlanság: analfa-
betizmus ellen. Kinyitották a középiskolák kapui a munkások gyer-
mekei előtt. A színházak, mozik és egyéb szórakozóhelyek szintén állami
tulajdonba kerültek. A nagy pökhölyekben gyári munkások, fejkendő-
s parasztszorongók jelentek meg. A dolgozó nappal együttérző tudósok,
írók, költők, művészek minden tehetségükkel a proletárhatalmat
szolgálták.

A vörös katona a Tanácsköztársaság idején tehát harcolt a
tőkés rendszer ellen, hogy az emberek egészségesebb, kulturáltabb életet
éljenek.

Lörincz Katalin

8.a.

Miért harcoltak a vörös katonák a Tanácsköztársaság idején

1919. március 21-én nagy napra virradt az ország, Ország-
ország után hazánkban is a munkásosztály vette kezébe
a hatalmat. Megalakult a Magyar Tanácsköztársaság,
melynek vezetője Kun Béla volt. A szocialista haza
védelmére megszervezték a Vörös Hadsereget, a belső rend
védelmére a Vörös Őrséget. A Magyar Tanácsköztársaság
a proletáriátus állama volt: a gyárakat, bá-
nyákat, bankokat államosították, a földeket pedig
közös gazdálkodás céljára átadták a dolgozó pa-
rasszagnak. Bevezették a nyolcórás munkanapot,
megnyitották az iskolákat a dolgozó nép előtt.
Különösen gonddal tördtek a gyermekek és az
ifjúság jólétével és fejlődésével. A Tanácsköztársaság
nagy szerű eredményeit 133 nap alatt érte el,
miközben szakadatlan harcot kellett folytatnia az
antant intervencios túlerőjével és a belső ellenfor-
radalmárokkal. 1919. augusztus 1-én árulás miatt
a Magyar Tanácsköztársaság megbukott. A Tanács-
köztársaság emlékeit őrzik a most elkészült vörös
katonák által használt páncélvonat, mellyel harc-
ba indultak az antant intervencios hadai ellen.

Miért harcoltak a vörös katonák
a Tanácsköztársaság idején

A Magyar Tanácsköztársaság népünk egyik legdrágább részlegéből alakult meg. Ma 50-éves évfordulóját ünnepeljük.

Ebben az időben a dolgozók vették kezükbe a hatalmat. Lehetővé tették, hogy a munkások élvezzék azt a jogot, amit eddig a tőkésék, földesurak, nagypusok, — hatalmukat féltve — lehetetlenre tettek számukra. Gyerekeket nyaralni vitték, a Margitsziget, parkok játszótérül szolgáltak. Régi kunyhókból palotákba költöztek a dolgozók. A Tanácsköztársaság vezetői leginkább levélben, de személyesen is találkoztak Leninnel, aki tanácsokat adott az ország vezetésére vonatkozó kérdésekben. Számolniuk kellett aval is, hogy az országból kimennekült, és az országban maradt illegálisan szerveződő ellenforradalmárok megpróbálják a Tanácsköztársaság leverését. Eért Skün Béla, Szamuely Tibor és még sok fontos személy toborzások sorát folytatta, a gyárakban, üzemekben. A munkások szívesen mentek harcba, mert nem a tőkésék hatalmát kellett megvédeni, hanem a köztársaságot.

A nevezetes Magyar Tanácsköztársaság sajnós csak 133 napig biztosította a munkások jólétét, mert az ellenforradalmárok ereje megtört, a haráját védő vörös hadsereget. Így 1919. aug. 1-én véget ért a Tanácsköztársaság, de illegálisan tovább működött a Párt.

Hidvégi Zsuzsanna.

Miért kiindult a „Vörösoktóber”
a Tanácsköztársaság idején.

Hazánk a Tanácsköztársaság kikiáltásának 50. évfordulójára készülődik.

Hazánkban 1919. március 21.-én vérszennyesen kikiáltották a Tanácsköztársaságot. Az első világháború vereségei után, a monarchia magyar népette át a hatalmat, és 133 napig irányította a sorsot. A vörösoktóber nem a korszakmárciók érdekében kiindult, hanem a dolgozó népnek akart jobb jövőt teremteni. Ekkor kérdődött meg a parasztok részére a földosztás. A földosztást már 1000 éve várták, ami igazán őket illette volna, mivel vevétekérvé ők munkáltak meg. A munkások tulajdonába pedig a gyárak és bankok kerültek. A szegény gyerekek előtt is megnyitották a tudás kapui, ami addig zárva volt előttük. A proletár hatalom nem feledkezett meg a gyerekekről sem. Nagy lett az öröm, mikor a nagyurak díszes, zárt parkjait, kertjeit megnyitották számukra. 1919 nyarán történt meg először, hogy proletárgyerekek erzeit üdítették a Balaton mellett. A magyar Tanácsköztársaság a proletáriátus állama volt. A szocialista harcra védelmére megszervezték a Vörös Hadsereget, a belső rend védelmére a Vörös Örséget.

A Tanácsköztársaság nagyreményű eredményeit 133 nap alatt érte el, miközben szakadatlan harcot kellett folytatnia az antant tilerejével, és a belső ellenforradalmárokkal. Az antant intervenciók tilereje volt a legfőbb ok, hogy a Tanácsköztársaságot leverték. De a nép letelében tovább élt a vőgy, a dicsőséges 133 nap után, ami mégis megvalósult hazánk felszabadulásákor.

Somos Márta.